

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/983/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112210703
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4112210703.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: Z.. D. E., bytom S. C., K. XXXX/XX, zastúpený: Mgr. Ľubomíra Beňová, advokátka so sídlom Komárno, Župná 1147, proti odporcom: 1. Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, 2. STRATEGIE CAPITAL a. s., so sídlom Modra, Okružná 3239, IČO: 36 350 311, 3. S. E., bytom S., Ul. M. Z. XXX/XX, o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, o odvolaní odporcu v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/36/2012-177 zo dňa 12. januára 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľka nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcom v 1. až 3. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 472,16 eur, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 99,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 372,66 eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľky a to všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Z. z. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Súd prvého stupňa dôvodil tým, že navrhovateľka sa návrhom domáhala určenia neplatnosti záložnej zmluvy uzavretej v roku 2008 medzi odporcom v 1. rade ako záložným veriteľom a odporcom v 2. rade ako záložcom, odporcom v 3. rade ako záložným dlžníkom. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 04.02.2014 č.k. 9C/36/2012-145, ktorým určil, že záložná zmluva uzavretá dňa 08.07.2008 medzi odporcom v 1. rade ako záložným veriteľom a odporcom v 2. rade ako záložcom a odporcom v 3. rade ako záložným dlžníkom, ktorou zriaďovalo záložné právo v prospech odporcu v 1. rade na príslušnú nehnuteľnosť je neplatná a záložné právo v prospech odporcu v 1. rade nevzniklo. Odporcov v 1. až v 3. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 100 %. Voči rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie odporca v 1. rade. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.09.2014 č.k. 8Co/478/2014-172 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil v tejto časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že je nesporné, že v konaní bola úspešná navrhovateľka, keďže súd jej návrhu vo veci samej v celom rozsahu vyhovel pričom ustanovenie § 151 ods. 7 OSP len upravuje možnosť súdu vyjadriť náhradu trov konania zlomkom alebo pre percentom, avšak takto vyjadrení úspechu účastníka v konaní musí byť aj skutkovo a právne odôvodnený ustanoveniami o náhrade trov konania. Na základe uvedeného uviedol, že súd prvého stupňa už len vyčíslil výšku trov právneho zastúpenia a iných trov konania. Na základe toho súd prvého stupňa uviedol, že o trovách konania pred súdom prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP z dôvodu, že navrhovateľka mala v konaní plný úspech, a preto jej priznal celú náhradu trov prvostupňového konania v sume 472,16 eur, ktoré pozostávali zo súdneho poplatku vo výške 99,50 eura a z trov právneho zastúpenia v sume 372,66 eura, ktoré pozostávali z úkonov - prevzatie a príprava zastúpenia dňa 8.03.2013 vo výške 60,07 eur, účasť na pojednávaní dňa 14.01.2014 vo výške 61,87

eur, účasť na pojednávaní 04.02.2014 vo výške 15,46 eur (1/4 úkonu), 1 úkon za vyjadrenie k odvolaniu odporcu v 1. rade proti výroku o trovách konania zo dňa 02.04.2014 vo výške 34,95 (61,87 eur + RP 8,04 eur : 2), režijné paušály v sume 23,89 eura (za rok 2013 - 1x7,81 €, za rok 2014 - 2x8,04), náhrady za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 53,60 eura za 2 polhodiny času strávené cestou na pojednávanie súdu dňa 14.01.2014, v sume 53,60 eura za 2 polhodiny času strávené cestou na pojednávanie súdu dňa 04.02.2014. Ďalej súd priznal právnej zástupkyňi navrhovateľky náhradu cestovného osobným motorovým vozidlom za cestu Komárno - Nitra a späť, a to dňa 14.01.2014 vo výške 34,61 eura a za cestu Komárno - Nitra a späť, a to dňa 04.02.2014 vo výške 34,61 eura. Súd nepriznal navrhovateľke trovy vzniknuté z titulu cestovného vo výške 82,49 eur, a to za účasť na pojednávaní dňa 14.01.2014, nakoľko na predmetné pojednávanie nebola predvolaná, predvolaná bola iba jej právna zástupkyňa. Záverom súd uviedol, že nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa na strane odporcu v 1. rade pre použitie ust. § 150 ods. 1 OSP a nezaviazať k náhrade trov konania aj odporcu v 1. rade a taktiež sa nestotožnil s jeho argumentáciou uvedenou v odvolaní, nakoľko vo vyjadrení k návrhu navrhol návrh zamietnuť, po zistení, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, o ktorom nároku bolo rozhodnuté v inom konaní nezmenil stanovisko a navrhovateľka bola nútená trvať na podanom návrhu. Na základe vyššie uvedeného súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania spolu v sume 472,16 eura (za súdny poplatok vo výške 99,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 372,66 eur).

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie odporca v 1. rade z dôvodu, že súd prvého stupňa sa nijakým spôsobom nevysporiadal so skutočnosťami uvádzanými odporcom v 1. rade v ním podanom odvolaní, a teda s tým, že odporca v 1. rade bol rovnako ako navrhovateľka poškodená konaním odporcov v 2. a 3. rade. Odporca v 1. rade po celý čas konal dobromyseľne, nemal dôvod pochybovať o tom, že záložná zmluva je platná. Pri uzatváraní záložnej zmluvy vychádzal z údajov na liste vlastníctva ako verejnej listiny v súlade s ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností. Mal za to, že neplatnosť záložnej zmluvy bola len dôsledkom zániku kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2008 uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade, ktorej účastníkom odporca v 1. rade nebol a nemohol jej trvanie, či platnosť reálne ovplyvniť. O zániku kúpnej zmluvy sa dozvedel až v prebiehajúcom súdnom konaní, kde navrhovateľka poukázala na existenciu neprávoplatného rozsudku sp. zn. 15C/49/2010, ktorý bol neskôr potvrdený rozhodnutím odvolacieho súdu. Neuznal tvrdenie navrhovateľky o tom, že mal vedieť pri primeranej obozretnosti o rozvázovacej podmienke zo zmluvy na katastrálnom úrade, pretože nebol účastníkom kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade s rozvázovacou podmienkou. Uviedol, že práve navrhovateľka nekonala obozretné a v súlade s prevenčnou povinnosťou, keď sa začala domáhať svojho vlastníckeho práva až po viac ako poldruha roku od zániku spornej kúpnej zmluvy, čím umožnila odporcovi v 2. rade neplatne nakladať s nehnuteľnosťou a žalobu o neplatnosť záložnej zmluvy podala dokonca až po tri a pol roku. Odporca v 1. rade nebol vôbec upozornený na uvedené skutočnosti dlhú dobu a nevedel o problémoch hroziacich mu v súvislosti s úverom poskytnutým odporcovi v 3. rade. Mal tiež za to, že okolnosti daného prípadu (dobromyseľnosť odporcu v 1. rade pri uzatváraní záložnej zmluvy, otáľanie navrhovateľky s uplatňovaním si práv v súdnom konaní, škoda spôsobená odporcovi v 1. rade konaním odporcov v 2. a 3. rade spočívajúca v tom, že odporca v 1. rade prišiel o zabezpečenie úveru poskytnutého odporcovi v 3. rade napriek tomu, že neplatnosť záložnej zmluvy nezapríčinil) je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a na náhradu trov konania navrhovateľky zaviazal spoločne a nerozdielne odporcov v 2. a 3. rade. Náhradu trov konania voči navrhovateľke si neuplatnil.

Na odvolanie odporcu v 1. rade reagovala navrhovateľka vyjadrením, v ktorom uviedla, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď na náhradu trov konania zaviazal odporcov v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne. Vzhľadom na to žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uplatnila si tiež trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu) a režijný paušál spolu vo výške 70,26 eur.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 OSP potvrdiť.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 28.03.2012 domáhala voči odporcom v 1. až 3. rade určenia neplatnosti záložnej zmluvy uzavretej v roku 2008

medzi odporcom v 1. rade ako záložným veriteľom a odporcom v 2. rade ako záložcom, odporcom v 3. rade ako záložným dlžníkom. Uznesením č.k. 9C/36/2012-82 zo dňa 18.10.2012 súd prvého stupňa prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod spisovou značkou 15C/49/2010, a to na základe návrhu odporcu v 1. rade, ktorý navrhol prerušiť predmetné konanie do skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/49/2010 o určenie vlastníckeho práva k príslušným nehnuteľnostiam, nakoľko otázka posúdenia vlastníckeho práva navrhovateľky mala význam aj pre posúdenie platnosti záložnej zmluvy. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 9C/36/2012-145 zo dňa 04.02.2014, ktorým určil, že záložná zmluva uzavretá dňa 08.07.2008 medzi odporcom v 1. rade ako záložným veriteľom a odporcom v 2. rade ako záložcom a odporcom v 3. rade ako záložným dlžníkom, ktorou zriaďovalo záložné právo v prospech odporcu v 1. rade na príslušnú nehnuteľnosť je neplatná a záložné právo v prospech odporcu v 1. rade nevzniklo. Odporcov v 1. až v 3. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 100 %. Voči rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie odporca v 1. rade. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.09.2014 č.k. 8Co/478/2014-172 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil v tejto časti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 150 OSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 142 OSP platia dve základné zásady, t.j. že sa hradia len trovy potrebné na účelné uplatnenie alebo bránenie práva a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu (§ 142 ods. a 2 OSP).

Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou navrhovateľky vo vyjadrení k odvolaniu odporcu v 1. rade zo dňa 17.04.2014 (č.l. 156 spisu), na ktoré poukázal aj súd prvého stupňa v napadnutom uznesení. V zmysle uvedeného dôvodom podania návrhu na začatie konania bolo konanie odporcu v 1. rade, ktorý dal dražobnej spoločnosti návrh na vykonanie dražby nehnuteľnosti, ktorá sa mala konať 16. 02. 2012, pričom bez tejto hrozby prevodu nehnuteľností na dobromyseľnú tretiu osobu by predmetný návrh dňa 28. 03. 2012 nemusela navrhovateľka podávať, keďže pre potvrdenie jej vlastníctva postačovala už predtým podaná určovacia žaloba zo dňa 22. 02. 2010, ktorej súd v inom konaní vyhovel a určil, že je vlastníčkou, pričom o týchto skutočnostiach mal odporca v 1. rade vedomosť a to minimálne z listu vlastníctva, na ktorom bola poznámka o týchto konaniach. Napriek tomu podal odporca v 1. rade návrh na dražbu nehnuteľnosti, o ktorej vedel, že jej vlastníctvo je predmetom sporu. Odporca v 1. rade nepoprel ani tvrdenie navrhovateľky, podľa ktorého pred podaním návrhu vo veci samej telefonicky upozornila zodpovednú zamestnankyňu odporcu v 1. rade, že tento podal návrh na dražbu bytu, ktorý je v jej vlastníctve, a že uzavrel záložnú zmluvu s nevlastníkom a teda nemá žiadne dispozičné právo, a tiež mu poslala žiadosť emailom o stiahnutie návrhu na dražbu. Odporca v 1. rade sa mohol po oboznámení sa s obsahom návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyhnúť súdnemu konaniu a vzniku ďalších trov. Taktiež možno akceptovať tvrdenie navrhovateľky, že odporca v 1. rade mohol akceptovať právne dôvody uvedené v jej návrhu na vydanie predbežného opatrenia alebo neskôr uvedené v návrhu na začatie konania vo veci samej a sám zrušiť zriadené záložné právo na Správe katastra Nitra, ale namiesto toho trval na pokračovaní súdneho konania.

Súd prvého stupňa preto správne zaviazal odporcov v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne k náhrade trov konania navrhovateľke, nezohľadnúc pritom existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP.

Vo vzťahu k ďalším námietkam odporcu v 1. rade uvedeným v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu nepodstatnú argumentáciu odporcu v 1. rade nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvého stupňa priznal navrhovateľke náhradu trov konania v sume 99,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 372,66 eur v súlade s § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), d), ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odvolací súd v tejto súvislosti len podotýka, že základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 04.02.2014, na ktorom bol vyhlásený rozsudok - bola podľa § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 30,93 eur (t.j. 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny), keďže si však navrhovateľka vyúčtovala výšku odmeny za uvedený úkon právnej služby len v sume 15,46 eur, súd prvého stupňa jej správne priznal ňou požadovanú výšku odmeny. Okrem toho súd prvého stupňa priznal navrhovateľke za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu odporcu v 1. rade proti výroku o trovách konania zo dňa 02.04.2014 - sumu 34,95 eur ako polovicu z hodnoty úkonu (61,87 eura) podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a polovicu z výšky režijného paušálu (8,04 eura). Režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí za jednotlivé úkony právnej služby bez ohľadu na to, o aký úkon právnej služby ide. Preto nie je možné priznávať iba časť režijného paušálu, ale zásadne iba jeho plnú výšku. S poukazom na uvedené bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti priznania iba polovice výšky režijného paušálu nesprávne. Keďže však výška priznanej náhrady trov konania nebola navrhovateľkou (ako jedinej subjektívne oprávnenej osoby namietaj túto okolnosť) napadnutá a rešpektujúc zásadu zákazu reformatio in peius, odvolací súd na uvedené skutočnosti pri posudzovaní vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia neprihliadal.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľkou uplatnené trovy odvolacieho konania nepovažoval za účelne vynaložené. Napriek tomu, že bola navrhovateľka súdom prvého stupňa vyzvaná na podanie vyjadrenia k odvolaniu odporcu v 1. rade, neuviedla v ňom žiadne nové skutkové alebo právne okolnosti, ktorými by relevantne reagovala na argumenty odporcu v 1. rade uvedené v jeho odvolaní. Vyjadrila v ňom len súhlas s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa a žiadala ho potvrdiť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.